

hvordan situationen er. Det er vores pligt som folketingsmedlemmer at lave en ensartet lovgivning for alle i det her samfund.

Men det, der jo er sagen, er, at socialisterne er rystende bange i disse år. Man ser, hvordan det smuldrer mellem hænderne, for man kan ikke leve op til det, man går og lover, de løfter, man giver. Man er godt klar over, at den friheds-trang, der trods alt er tilbage i befolkningen, er svær at tøjle, medmindre man bruger vold og magt til at påtvinge andre mennesker sine egne synspunkter, ellers så smuldrer det hele mellem hænderne. Og det er jo det, der gør forskellen til det her forslag.

Men prøv at gøre den overvejelse: Hvad nu hvis det var omvendt? Ville man så også sige: Jamen så må LO bare pakke sammen, fordi de kristelige er de største? Nej, det ville man selvfølgelig ikke, og når man ikke vil det, så bør man støtte det her forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Også hr. Tom Behnke skylder jeg et svar, som jeg ikke kunne få tid til at give sidst, da hr. Tom Behnke rejste spørgsmålet.

Jeg synes, at hr. Tom Behnke selv gav svaret. Hr. Tom Behnke startede sit indlæg med at tale om frihed for lønmodtagere til at arbejde, men det system, vi har i den danske model, betyder jo, at der er nogle rettigheder, og at disse rettigheder er aftalt. Og det vil sige, at virksomheder og lønmodtagere er blevet enige om, hvad er det for et sæt fælles spilleregler, vi kan have, som kan sikre os tryghed, som kan sikre virksomhederne stabiliteten, og som kan sikre samfundet, at der er en gevinst, fordi man også har en konkurrenceevne. Det er jo det, det hele det handler om.

Og alt det andet er jo kun ord. Det her handler om, hvordan man kan have denne stabilitet, og den mener vi at vi kan have ved, at man har et system, hvor der er nogle rettigheder for lønmodtageren.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Lønmodtagerne skal naturligvis have rettigheder. Lønmodtagerne skal have ret til at søge ansættelse i præcis den virksomhed, de har lyst til. Lønmodtagerne skal have lov til, hvis ikke de finder, at der er nogen virksomheder i hele Danmark – det skulle nu være underligt, men lad os sige, der ikke er nogen virksomheder i

hele Danmark – hvor de har lyst til at være ansat, så at starte deres egen virksomhed, lave deres egne spilleregler, lave deres egen overenskomst. Det skal man da have lov til. De friheder skal man naturligvis have. Og hvis virksomheder og lønmodtagere har indgået frivillige aftaler, frivillige overenskomster, så er det helt fint for os i Frihed 2000, så støtter vi det hundrede procent.

Men ikke, hvis overenskomster bliver indgået, fordi man med vold og magt blokerer en virksomhed. Og det er ikke altid, man bare stiller sig op og blokerer. Vi har jo set nogle ganske alvorlige tiltag. Jeg kan huske stadig væk, da jeg var med nede ved La Cabana, hvordan man i den grad satte menneskeliv og velfærd på spil for at få gennemtrumfet sine ideer. Det var ganske uhyggeligt.

Og den slags rettigheder tager jeg stærkt afstand fra, for vi har f.eks. også noget, der hedder en straffelov. Den bør man ikke overtræde bare for at få gennemført sine egne synspunkter. Så altså frivillige aftaler, frivillige overenskomster er i orden, men sker det med tvang, så bør de ophæves omgående ved lov.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu mener jeg ikke, der er noget i vejen for, at man kan lave virksomheder i det her land. Jeg har ikke set, der skulle være forbud mod at kunne lave virksomheder.

Men det, det handler om, er jo, at når man står her og ligesom snakker meget om den der frihed, så er det jo et spørgsmål om, hvad det er for en frihed. Er det, at man skal kunne gå ud og konkurrere naboen ud af markedet, fordi man kan lave ringere forhold end dem, man ellers har aftalt? Tror man virkelig på, at den øvrige del af arbejdsmarkedet vil affinde sig med, at sådan noget skulle man have lov til at gøre? Så er man naiv.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Naiviteten består udelukkende i, at hr. Ole Vagn Christensen og andre socialister tror, at man på den måde kan manipulere med lønmodtagerne. Det kan man da ikke. I et veloplyst, velorganiseret samfund som det danske ved lønmodtagerne da godt, hvad de har krav på at få i løn. De ved da godt, hvad de vil kræve af arbejdsvilkår og lønforhold for at arbejde i den pågældende virksomhed. Og hvis en virk-